

Teresa Łaszczyńska, Ewa Kurylak

Łódź, ul. Szczecińska 96/100.
Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 15, 145-146

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LEŚNO, gm. Brusy
woj. bydgoskie
Stanowiska 1 i 2

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadził dr Krzysztof Walenta. Finansował
Uniwersytet Łódzki, Szósty sezon badań, Kompleks
osadniczy z II i III w. n. e.

Badania prowadzono na stanowisku 1 - cmentarzysku grobów książęcych oraz na stanowisku 2 - cmentarzysku kurhanowym.

Na stanowisku 1 - cmentarzysku grobów książęcych - przebadano 150 m² w rejonie występowania domniemanych bruków kamiennych. Odkryto jedynie nieliczne ułamki ceramiki z okresu rzymskiego oraz naturalne skupiska kamieni zalegające pod powierzchnią próchnicy.

Na stanowisku 2 - cmentarzysku kurhanowym - przebadano wieniec kamienny nr 7. Średnica wieńca wynosiła 8 m. Powierzchnia pokryta była znacznie uszkodzonym brukiem kamiennym. W centrum omawianego wieńca odkryto jamę grobową pochówku szkieletowego z wyraźnym wkopem rabunkowym. W wypełnisku wkopu znajdowały się fragmenty zniszczonej popielnicy i wyposażenia /brązowa sprzączka do pasa/. Pochówek szkieletowy zalegający na głębokości 150 cm od powierzchni, z którego szkielet uległ całkowitemu rozkładowi, był nienaruszony. Na wyposażenie składały się fragmenty grzebienia umieszczonego w północnej części jamy grobowej /za głową zwłok/. W centrum jamy znajdowały się elementy pasa brązowa sprzączka, brązowe zakończenie oraz okucie. Wyposażenie uzupełnił szkła-ny paciorek. Omawiany pochówek można datować na fazę B₂ okresu rzymskiego.

Ponadto prowadzono badania sondażowe na obszarze bagienka znajdującego się w centrum cmentarzyska. Wyeksplorowano wykop o powierzchni 25 m². Warstwy piasku osiągnięto na głębokości 250 cm od powierzchni. Pobradno próbki do badań palinologicznych. Żadnych zabytków nie odkryto.

Badania będą kontynuowane.

ŁÓDŹ
ul. Szczecińska 96/100
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadziła mgr Teresa Łaszczewska /auto-
rka sprawozdania/ przy udziale mgr Ewy Kurylak.
Finansował WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon badań,
Cmentarzysko z późnego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko jest położone na piaszczystym wzniesieniu opadającym

w kierunku rzeki Sokołówki. Jego obszar w większości zajmuje obecnie cmentarz rzymsko-katolicki. Badania miały charakter ratowniczy. Podczas wykopalisk przeprowadzonych na skłonie wzgórza odsłonięto obszar 3,5 ara, na którym odkryto 6 zachowanych grobów popielnicowych, a ponadto dużą ilość ułamków naczyń oraz pojedyncze przedmioty metalowe. Groby odkrywano na głębokości 20-50 cm od powierzchni ziemi /brzegi popielnic pojawiały się przeważnie już w warstwie humusu/. Wszystkie popielnice były pochowane w czystym piasku. Nie zaobserwowano zarysów jam grobowych, ani też szczątków stosu. Wyposażenie zmarłych, wskazujące na pochówki kobiece, nie znajdowało się wewnątrz popielnic, przedmioty metalowe były w większości przepalone, niektóre z nich - celowo wygięte, kości czyste, bez węgli drzewnych. Na uwagę zasługuje kilka dołków oraz większych jam o średnicy kilkudziesięciu cm /tylko jedna z nich miała średnicę powyżej 2 m/, wypełnionych ciemniejszym piaskiem z zawartością węgli drzewnych. W niektórych odkryto pojedyncze ułamki naczyń lub znikome ilości drobnych, przepalonych kości ludzkich.

Do najciekawszych należy grób wojownika wyposażonego m. in. w miecz obosieczny, rytualnie wygięty, umbo, zawieszkę pochwy miecza, grot oszczepu, duże nożyce żelazne. Miecz leżał na popielnicy, inne przedmioty znaleziono obok niej.

Odkryto także czaszkę ludzką, ze stojącą przy niej miseczką toczoną na kole, na poziomie ok. 130 cm od powierzchni ziemi.

Zabytki metalowe oraz ceramika, wśród której występuje znaczna ilość ułamków naczyń wykonanych na kole garncarskim, jak również ok. 40 ułamków naczyń "terra sigillata" - datują przebadaną część cmentarzyska na III wiek n. e.

Badania powinny być kontynuowane.

MASŁOMĘCZ, gm. Hrubieszów
woj. zamojskie
Stanowisko 15

Uniwersytet im. Marii Curie-
Skłodowskiej
w Lublinie.

Badania prowadził mgr Andrzej Kokowski, przy współpracy z antropologami: mgr Wandą Kozak-Zychman z UMCS i dr dr Brigitte Senut, Eveline Payre z Muzeum Człowieka w Paryżu. Finansował Urząd Wojewódzki w Zamościu. Trzeci sezon badań, Cmentarzysko birytualne. Kultura czerniachowska, faza C₁b /? / - C/D okresu wpływów rzymskich. Osada /? / kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej.

Badania przeprowadzono na powierzchni 112,5 m². Odkryto dalszych 25 grobów. Wśród nich zarejestrowano trzy ciałopalne, trzy symbo-